

عنوان مقاله:

شناسایی الگوی سیستمی شاخص های استعداد؛ مطالعه ای اقدام پژوهانه در یک سازمان فرهنگی

محل انتشار:

مجله مدیریت فرهنگ سازمانی، دوره 17، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

جواد محمدصالحی - دانشجوی دکتری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه تهران، پردیس فارابی قم، ایران

محمدرضا باقرزاده - استادیار، دانشکده مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قائمشهر، مازندران، ایران

سیدموسی رجایی - دانشجوی دکتری، دانشکده مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قائمشهر، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

پيچيدگي و تلاطم محيط فرهنگي جامعه چرخش رویکرد سازمان های فرهنگی را از سیستمهای کارکردگرا به نظام های فرهنگی «مسئله محور» به ضرورتی اجتناب ناپذیر تبدیل کرده است. این مهم نیازمند تغییر رویکرد از طرحریزی به یادگیری است. از آنجا که اساسیترین پایه یادگیری سازمانی توجه به سرمایه انسانی است، نیاز به استعدادهای کاملاً احساس میشود. مدیریت استعداد در این پژوهش نوعی مدیریت منابع انسانی یکپارچه با رویکردی متمرکز بر استعدادهاست؛ افراد با عملکرد بالا، که ارزش خاصی برای سازمان دارند و استعداد یا همان برترینها تعریف میشوند. اما موضوع اصلی نحوه شناسایی این افراد است؛ که هدف این تحقیق شناسایی آن ها در یک سازمان فرهنگی بود. تحقیق حاضر با روش کیفی اقدامپژوهی طی بازه زمانی دو سال در یک سازمان فرهنگی صورت گرفت و شاخص ها و ابعاد مربوطه استخراج و در قالب اجزای سیستم دسته بندی شد. سپس با استفاده از تکنیک تحلیل سلسله مراتبی (AHP) اولویت بندی و وزن دهی انجام شد. بر این اساس برای شناسایی استعدادهای در سازمان فرهنگی 17 شاخص در 3 محور ورودی و فرایند و خروجی در ابعاد شخصیتی، نگرشی، قابلیت های فردی، قابلیت های میان فردی، و عملکردی تعیین و در 4 طبقه شغلی کارشناس، مدیر عملیاتی، مدیر میانی، و مدیر عالی وزن دهی و رتبه بندی شد.

کلمات کلیدی:

استعداد، اقدام پژوهی، الگوی سیستمی، سازمان فرهنگی، مدیریت استعداد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1550993>

